

Hadifogoly dal

Lenn a vén Doberdón süvít a szél,
Elkerül az álom, nem alszom én.
Rőzseláng tüzénél dalolgotok,
Sújt nagyon az élet, fogoly vagyok.

Fenn a holdas égen Göncölszekér,
Álmaimban hozzád elszállok én,
És a csillagokban elindulok,
Két szemem bezárom, s nálad vagyok.

Kis tanyám a régi, cseréptető.
Szomszédom egy régi, jó ismerős.
Asztalomon ott áll, amint szokás,
Egy üveg bor és a fehér kalács.

Asszonyom ruhát varr a kispadon,
Én meg hamvas arcát simogatom.
Az ölemben ott ül kis gyermekem,
Ő az angyalokról mesél nekem.

Megrezen az ajtó, felébredek,
És két szememből a könny pereg.
Álom volt csupán, hogy szabad vagyok,
Sújt nagyon az élet, fogoly vagyok.

Pár év múlva végre, lehull a lánc,
Bekiált a foglár, szabad vagy már.
Elindulok lassan, hazafelé,
A sok ismerősöm köszönt felém.

Templom elé érve leroskadok,
Reszkető kezekkel imádkozom.
Megköszönöm neked jó istenem,
Hogy újra szabadságot adtál nekem.